

skønsmæssigt Beløb, men Venstre har i hvert Fald ikke noget at indvende imod, at dette Beløb stilles til Raadighed til Fordeling efter Forhandling med Finansudvalgene mellem de Kommuner, som maatte være særlig trængende.

Endnu har jeg tilbage at nævne en ny Bestemmelse, der i hvert Fald for mig personlig til en vis Grad kan siges at volde Betænkeligheder, nemlig Bestemmelsen om, at saafremt der maatte blive givet Kommunerne Adgang til at eftergive en Del af Kommuneskatterne for indeværende Aar — et Lovforslag herom er jo vedtaget her i Tinget og for Tiden til Behandling i Landstinget —, skal den formindskede Skatteindtægt, som Kommunerne derved faar, kunne udskrives som Tillæg til Tillægsskatten. Jeg bringer i Erindring, at der, saaledes som Lovforslaget om Eftergivelse af Kommuneskatter for Aaret 1917—18 blev vedtaget her i Tinget, ikke alene er Tale om at eftergive de personlige Kommuneskatter, men i al Almindelighed Kommuneskatter, selv om det er Ejendomsskatter. Jeg havde ikke nogen Anledning til at tale ved Lovforslagets Behandling her i Tinget, men det var efter min Opfattelse en fornuftig og god Forandring, fordi man rundt omkring — og det gælder særlig i de mange Landkommuner, der er langt det største Tal — sikkert ikke vil kunne forstaa, at de smaa Landbrugere — og det vilde jo væsentlig være dem, der skulde have Gavn af denne Kommunernes Ret til at eftergive Skat — alligevel skulde af med et vist Beløb som værende Ejendomsskat, medens den Smule — og i de fleste Tilfælde vil det kun være en Smule —, de skulde betale i personlig Kommuneskat, blev eftergivet. De vilde sikkert forstaa Kommunernes Ret til at eftergive, som om de blev fri for at betale ogsaa Ejendomsskatterne for det Kvartal eller halve Aar, der er tilbage, naar de ellers var i en saadan Situation paa Grund af de vanskelige Forhold, at der kunde være Tale om Eftergivelse, men saa kommer alligevel en Skatteopkræver, eventuelt en Sognefoged, hvis de ikke betaler i Tide. Jeg synes derfor, at det var en fornuftig Foranstaltning, som jeg i alt Fald ikke havde nogen som helst Betænkelighed ved. Naar man nu gaar til at lade Kommunerne udskrive som Tillægsskat det Beløb, som de ikke faar ind paa Grund af Eftergivelsen, maa man være klar over, at saa flytter man ikke alene det Beløb, hvor det drejer sig om

de personlige Kommuneskatter, men tillige det Beløb, der angaar Eftergivelsen af Skatter paa Ejendom, over paa en Del af Skatteyderne som alene værende en personlig Skat. Jeg har dog den Opfattelse, at det ikke vil dreje sig om meget store Beløb, og jeg skal heller ingen Indvendinger gøre imod det. Det er klart, at naar Kommunerne paa den Maade gaar Glip af Indtægter, maa de have dem igen paa anden Maade. Spørgsmaalet er kun, hvorvidt de skal have det paa den ene eller den anden af de to Maader, man kan tage dem paa, enten som almindelig Udskrivning eller som Udskrivning af Tillægsskat.

Jeg vil, som sagt, ikke gøre nogen Indvending, jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at saadan ligger Sagen, og føje til, at under almindelige Forhold tror jeg, man vil indrømme, at der er noget utilfredsstillende i, at man i Rigsdagen vedtager visse Rammer og Regler for den kommunale Beskatning under Henvi sning til den kommunale Skattelovs § 7 om Regler for Paaligning af den personlige Kommuneskat, hvorefter man saa vidt muligt ordner det saaledes, at det i hvert Fald indenfor hvert Amt nogenlunde skal være de samme Regler, som er benyttede ved Paaligning af Skatter, men at vi saa nu her under Krigen — det er ikke alene i dette Lovforslag, det er i Almindelighed — Gang paa Gang giver de enkelte Kommunalbestyrelser Ret til enten at vedtage nye Regler eller se bort fra bestaaende Bestemmelser saavel i Loven som i de Vedtægter, der maa være vedtagne, saa at det kan være vanskeligt nok for Kommunalbestyrelserne selv at hitte Rede i, hvordan man nu paaligner Skatter. Og det kan ogsaa være overordentlig vanskeligt for de paagældende Skatteydere at være klare over, efter hvilke Regler der nu er paalignet dem Kommuneskat. Men vi har paa saa mange Maader under denne overordentlige Situation maattet gaa ind paa Ændringer, og det gør vi altsaa ogsaa i dette Tilfælde. Jeg har dog ønsket udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at det saa langt fra er noget attraaværdigt, men at det selvfølgelig er noget af den Slags, som man maa se at komme bort fra, saa at vi faar, jeg vil ikke sige de nugældende Regler igen — jeg har selv været med til at ændre dem —, men faste Regler for Paaligning af Skatten. Det tør vel egentlig siges, at alle er enige derom. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget baade til uforandret Vedtagelse og til hurtig Behandling, hvad der er nødvendigt, hvis Lovfor-